

Rozważania Biblijne – 28 maja 2023

Wieczorem w dniu Zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok.
Uradowali się zatem uczniowie ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam!
Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im:
Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.

Ewangelia wg św. Jana 20,19-23

Pierwsze czytanie – z Dziejow Apostolskich 2,1-11

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumiali, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? - mówili pełni zdumienia i podziwu. Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? - Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńcy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże.

Jerozolima:

- tutaj Jezus ustanowił Eucharystię
- tutaj zmartwychwstał
- jest miastem daru Ducha Świętego, to tutaj został On dany całej ludzkości

W czasach Jezusa, żydowskie święto 'Szawuot' (żydowska Pięćdziesiątnica) jest bardzo ważne. Jest to święto daru Prawa (Dziesięciu Przykazań), jedno z trzech najważniejszych dla nich świąt. Liczni wierzacy, pielgrzymują wtedy do Jerozolimy. Przybywają z różnych krajów, także z bardzo odległych. I tak, na ulicach Jerozolimy słychać rozmowy w przezrocznych językach. Są tu "Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie".

Prawdopodobnie nikt z nich nie słyszał o Jezusie z Nazaretu.

Dla uczniów Jezusa to święto jest wyjątkowe: niedawno bo pięćdziesiąt dni wcześniej przeżyli Jego śmierć i zmartwychwstanie.

W czytany dziś fragmencie Dziejów Apostolskich, aby wytłumaczyć, co wkrótce się wydarzy, **Lukasz nawiązuje do trzech ważnych tekstów Starego Testamentu:**

1. Księga Wyjścia,

rozdział 19 mówi o darze prawa – darze dziesięciu przykazań na Synaju.

« dał się słyszeć z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru .. Ukazały się im też języki jakby z ognia... »

- « Trzeciego dnia rano **rozległy się grzmoty z błyskawicami**, a gęsty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej trąby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż **Pan zstąpił na nią w ogniu i uniósł się dym z niej jakby z pieca**, i cała góra bardzo się trzęsła. Głos trąby się przeciągał i stawał się coraz donośniejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu wśród grzmotów » **(Wyj 19, 16-19)**

- Lukasz chce w ten sposób pokazać, że tegoroczne święto 'Szawuot' jest 'nowa góra Synaj' : na Synaju, Bóg dał swemu ludowi Prawo (10 Przykazań), by nauczył się żyć w Przymierzu z Nim. Teraz daje im Swego Ducha....w ten sposób Jego prawo zostaje też zapisane na żywych tablicach – w sercach ludzi...

- *“I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem...” (Ez 36, 26-28)*

2. Księga proroka Joela 3,1

- *«I wyleję potem Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. »*
- Dla Łukasza, wszyscy zgromadzeni teraz w Jerozolimie pobożni Żydzi, pochodzący ze wszystkich kranców ziemi, symbolizują całą ludzkość, dla której wypełnia się teraz proroctwo Joela. A znaczy to, że od dawna oczekiwany, słynny « dzień Boga » właśnie nadszedł!

3. Księga Rodzaju 11, 1-9 : fragment o Wieży Babel

« Mieszkańcy całej ziemi mieli jedną mowę, czyli jednakowe słowa. A gdy wędrowali ze wschodu, napotkali równinę w kraju Szinear i tam zamieszkali. I mówili jeden do drugiego: «Chodźcie, wyrabiamy cegłę i wypalmy ją w ogniu». A gdy już mieli cegłę zamiast kamieni i smołę zamiast zaprawy murarskiej, rzekli: «Chodźcie, zbudujemy sobie miasto i wieżę, której wierzchołek będzie sięgał nieba, i w ten sposób uczynimy sobie znak, abyśmy się nie rozproszyli po całej ziemi». A Pan zstąpił z nieba, by zobaczyć to miasto i wieżę, które budowali ludzie, i rzekł: «Są oni jednym ludem i wszyscy mają jedną mowę, i to jest przyczyną, że zaczęli budować. A zatem w przyszłości nic nie będzie dla nich niemożliwe, cokolwiek zamierzą uczynić. Zejdźmy więc i pomieszajmy tam ich język, aby jeden nie rozumiał drugiego!» W ten sposób Pan rozproszył ich stamtąd po całej powierzchni ziemi, i tak nie dokończyli budowy tego miasta. Dlatego to nazwano je Babel, tam bowiem Pan pomieształ mowę mieszkańców całej ziemi. Stamtąd też Pan rozproszył ich po całej powierzchni ziemi. » (Rodz 11, 1-9)

- Te historie, moznaby opowiedziec jak sztuke w dwoch aktach.

Pierwszy akt :

- wszyscy ludzie mowia tym samym jezykiem,
- decyduja sie na zbudowanie ogromnej wiezy, mobilizujac wszystkie swe sily

Drugi akt :

- Bog interweniuje mieszajac im jezyki
- i rozpraszajac ludzi po calym swiecie

Lukaszowy opis Zeslania Ducha Swietego wpisuje sie w linie wydarzen na wiezy Babel, gdzie ludzie poznali roznorodnosc – teraz Duch Swiety uczy ich, jak zyc w jednosc, mimo tak duzej roznorodnosc, jaka reprezentuja.

- Lukasz przypomina tu o tym, ze za kazdym razem, gdy Bog interweniuje w zycie narodu wybranego, zawsze jest to dla jego dobra.
- Lukasz tłumaczy, ze prawdziwa jednosc mozna budowac w roznorodnosc, Bledem jest szukanie jej w jednolitości.
- Na Wiezy Babel, narod wybrany uczyl sie zycia w roznorodnosc. W czasie Piecdziesiatnicy, uczy sie dazenia do jednosc, zyjac w roznorodnosc.

Ps 104,1.24.29-31.34

*Błogosław, duszo moja, Pana,
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki.
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie,
ziemia jest pełna Twych stworzeń.*

*Gdy odbierasz im oddech, marnieją
i w proch się obracają.
Stwarzasz je napętlając swym duchem
i odnawiasz oblicze ziemi.*

*Niech chwała Pana trwa na wieki,
niech Pan się raduje z dzieł swoich.
Niech miła Mu będzie pieśń moja,
będę radował się w Panu.*

- Psalm ten zawiera w całości 36 wersetów
- Jest rodzajem poematu
- Wyraża zachwyt nad dziełami Boga i uwielbienie Go

W Egipcie, na grobowcu pewnego faraona, jest wypisany poemat stworzony przez słynnego faraona Akh-en-Aton IV : jest to hymn na cześć Boga Słońce, z około 1350 lat pnie czyli z epoki, gdy Hebrajczycy byli w Egipcie i prawdopodobnie znali ten utwór.

Jest wiele podobieństw (stylu i słownictwa) między tym utworem a psalmem 104.

Jednak ciekawsze jest spojrzenie na różnice między nimi, gdyż można zobaczyć wyraźne ślady objawienia się Boga narodowi wybranemu.

Pierwsza roznica

- Bog jest Jedynym, nie ma innego : tak wiec slonce nie moze byc Bogiem
- W Bibli slonce i ksiezyc maja okreslona rôle : sa cialami niebieskimi, cialami swietlnymi, zostaly stworzone przez Boga « *Tyś stworzył księżyc, aby czas wskazywał słońce poznało swój zachód.* ps 104,19

Druga roznica

- Wszystko, co Bog stworzył jest dobre « *i Bog widział, że było dobre...* » (księga rodzaju) wiec zlo nie moze byc Jego dzielem.
- Psalm 104 wymienia wszystkie elementy stworzenia, powtarzając jak refren słowa « *będę radował się w Panu*”

Trzecia roznica

- Bog jest w nieustannej relacji z kazdym ze swych stworzen: “*Wszystko to czeka na Ciebie, byś dał im pokarm w swym czasie. Gdy im udzielasz, zbierają; gdy rękę swą otwierasz, sycą się dobrami. Gdy skryjesz swe oblicze, wpadają w niepokój; gdy im oddech odbierasz, marnieją i powracają do swojego prochu. Stwarzasz je, gdy ślesz swego Ducha i odnawiasz oblicze ziemi.*” ps 104, 27-30

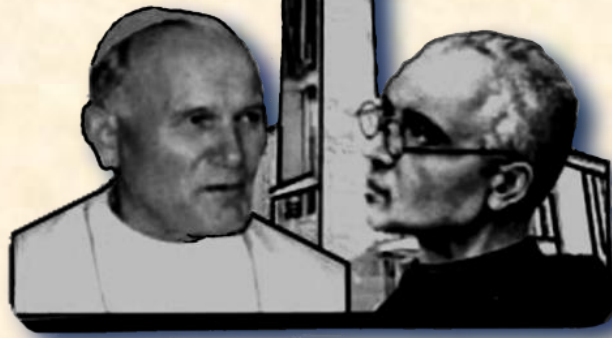
Czwarta roznica

- Ukoronowaniem stworzenia jest czlowiek, ktoremu Bog dal swoje tchnienie
- “*niech Pan się raduje z dzieł swoich. Niech miła Mu będzie pieśń moja, będę radował się w Panu*”
- Narod wybrany wpisuje Boze dzieło stworzenia w perspektywe Przymierza: najpierw doswiadczył wyzwolenia reka Boga i dopiero potem zaczal patrzec na dzieło stworzenia w swietle tego wyzwolenia:

* Psalm 104 uzywa tetragramu YHVH okreslając Imie Boga, co po polsku jest przetlumaczone “*Panie*” dla pokreslenia ze chodzi tu o Boga, który zawarł Przymierze ze swym ludem.

* Słowa “*Panie, **mój Boze**, jakże jesteś potężny!*” przypominają inne: “*Bedziecie moim ludem a Ja bede waszym Bogiem*”.

POLSKA MISJA KATOLICKA
MI

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu
- ks. Ryszard Górski
- 📍 Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60